

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 13/16
V Luxemburgu 15. februára 2016

Rozsudok vo veci C-601/15 PPU
J. N./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Právo Únie umožňuje zaistenie žiadateľa o azyl, ak si to vyžaduje ochrana národnej bezpečnosti alebo verejného poriadku

Podanie novej žiadosti o azyl osobou, voči ktorej bolo vydané rozhodnutie o návrate, nemôže spôsobiť neplatnosť tohto rozhodnutia

V roku 1995 podal J. N. v Holandsku prvú žiadosť o azyl. Táto žiadosť bola zamietnutá v roku 1996. V rokoch 2012 a 2013 podal J. N. nové žiadosti o azyl. V roku 2014 štátny tajomník zamietol poslednú z týchto žiadostí, nariadil, aby J. N. okamžite opustil Európsku úniu, a vydal voči nemu zákaz vstupu na desať rokov. Žaloba podaná proti tomuto rozhodnutiu bola zamietnutá rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť.

V rokoch 1999 až 2015 bol J. N. dvadsaťjedenkrát odsúdený za rôzne trestné činy (väčšinou krádeže) a boli mu uložené tresty pokuty a odňatia slobody. Naposledy bol J. N. zatknutý v roku 2015 z dôvodu spáchania krádeže a nepodrobenia sa zákazu vstupu, ktorý bol voči nemu vydaný. Bol mu uložený nový trest odňatia slobody a následne bol zaistený ako žiadateľ o azyl. Počas výkonu trestu odňatia slobody totiž podal štvrtú žiadosť o azyl.

V tomto kontexte Raad van State (Štátna rada, Holandsko), na ktorú J. N. podal odvolanie, položila Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku. Poukazuje najmä na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcu sa prípadov, v ktorých možno nariadiť zaistenie žiadateľa o azyl. Za týchto podmienok sa vnútroštátny súd pýta na platnosť smernice 2013/33, ktorá umožňuje zaistenie žiadateľa o azyl, ak si to vyžaduje ochrana národnej bezpečnosti alebo verejného poriadku¹.

Súdny dvor dnes vydal rozsudok v rámci nalievavého prejudiciálneho konania. V prvom rade konštatuje, že opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu upravené smernicou skutočne zodpovedá cieľu všeobecného záujmu, ktorý je uznaný Úniou. Súdny dvor pripomína, že ochrana národnej bezpečnosti a verejného poriadku tiež prispieva k ochrane práv a slobôd iných. V tejto súvislosti Charta základných práv EÚ stanovuje právo každej osoby nielen na slobodu, ale aj na bezpečnosť.

Súdny dvor ďalej preskúmal, či normotvorca Únie zostal v medziach toho, čo je primerané a potrebné na uskutočnenie sledovaných legitímnych cieľov, a či rešpektoval náležitú rovnováhu medzi právom žiadateľa o azyl na slobodu a požiadavkami súvisiacimi s ochranou národnej bezpečnosti alebo verejného poriadku.

S prihliadnutím na význam práva na slobodu a závažnosť zásahu, ktoré spôsobuje opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu, Súdny dvor zdôrazňuje, že obmedzenia výkonu tohto práva musia pôsobiť v rámci toho, čo je striktné nevyhnutné.

Súdny dvor konštatuje, že na to, aby mohol byť žiadateľ o azyl zaistený, treba dodržať rad podmienok, ktoré sa týkajú najmä trvania zaistenia (zaistenie má trvať čo najkratšie).

¹ Článok 8 ods. 3 prvý pododsek písm. e) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/33/EÚ z 26. júna 2013, ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu (Ú. v. EÚ L 180, s. 96).

Dodáva, že prísne vymedzenie právomoci, ktorá je v tomto kontexte priznaná príslušným vnútroštátnym orgánom, zabezpečuje aj výklad pojmov „národná bezpečnosť“ a „verejný poriadok“.

Súdny dvor tak rozhodol, že pojem „verejný poriadok“ popri porušení spoločenského poriadku, ktorým je každé porušenie zákona, v každom prípade predpokladá existenciu skutočnej, aktuálnej a dostatočne vážnej hrozby ovplyvňujúcej jeden zo základných záujmov spoločnosti.

Pokiaľ ide o pojem „národná bezpečnosť“, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že tento pojem zahŕňa tak vnútornú bezpečnosť členského štátu, ako aj jeho vonkajšiu bezpečnosť. Preto dosah na fungovanie inštitúcií a podstatných verejných služieb, ako aj prežitie obyvateľstva a riziko vážneho narušenia vonkajších vzťahov či mierového spoluzitia národov, prípadne dosah na vojenské záujmy môžu ovplyvňovať verejnú bezpečnosť.

Raad van State informovala Súdny dvor, že podľa jej vlastnej judikatúry sa v dôsledku podania žiadosti o azyl osobou, ktorej sa týka konanie o návrate, stáva skoršie rozhodnutie o návrate neplatným. V tejto súvislosti Súdny dvor zdôrazňuje, že v každom prípade potrebný účinok smernice 2008/115² vyžaduje, aby začaté konanie, ktoré viedlo k prijatiu rozhodnutia o návrate, prípadne spojeného so zákazom vstupu, mohlo pokračovať vo fáze, v ktorej bolo prerušené z dôvodu podania žiadosti o medzinárodnú ochranu, len čo bola táto žiadosť na prvom stupni zamietnutá. Členské štáty totiž nesmú ohroziť uskutočnenie cieľa sledovaného smernicou 2008/115, a to vytvorenie účinnej politiky odsunu a vydávania neoprávnene sa zdržiavajúcich príslušníkov tretích krajín.

Súdny dvor ešte pripomína, že z lojality členských štátov, ako aj z požiadaviek účinnosti vyplýva, že členské štáty si musia bezodkladne splniť povinnosť, aby v prípadoch uvedených v smernici pristúpili k odsunu. Táto povinnosť by nebola dodržaná, ak by sa výkon rozhodnutia o návrate odložil z dôvodu, že by konanie po zamietnutí žiadosti o medzinárodnú ochranu na prvom stupni nemohlo pokračovať vo fáze, v ktorej bolo prerušené, ale muselo by sa začať odznova.

Súdny dvor napokon uvádza, že smernica 2013/33 tým, že oprávňuje členské štáty, aby prijali opatrenia obmedzujúce osobnú slobodu z dôvodov národnej bezpečnosti a verejného poriadku, neodopiera úroveň ochrany poskytnutú Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv (EDĽP)³, ktorý umožňuje zaistenie osoby, proti ktorej „prebieha“ konanie o vyhostení.

Na záver Súdny dvor konštatuje, že platnosť smernice 2013/33 v rozsahu, v akom povoľuje opatrenia obmedzujúce osobnú slobodu s prísne vymedzenou pôsobnosťou tak, aby boli splnené požiadavky proporcionality, nemožno spochybniť.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

---

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (Ú. v. EÚ L 348, s. 98).

³ Článok 5 ods. 1 písm. f) druhá časť vety EDĽP.